Scđa iohis vbi đr in poſtil. Senior. q̄ ꝟ rōne etatis proue/cte ⁊ ſtatus ſeu officij ⁊c.

Additio .j.

Beatus iohānes tāte hūilitatis fuit ꝙ ī libris ſuis nō noīat ſe aplm nec de ſe dicit aliqđ nomē dignitatē de/ſignans: ſʒ noīat ſe in euangelio diſcipulū quē diligebat ieſuſ nō exprimēs nomē ſuū ꝓpriū ex hūilitate. ſilr in prima ſua canonica nō exꝑmit nomē ſuū nec officiū nec aliqđ hmōi q̄ oīa ad magnā ꝑtinēt hūilitatē. vn̄ ex ꝟ videẜ ꝙ cum hic đr ſenior referendū eſt ſolū ad etatē q̄ nō īportat aliquā dignitatē nec ſtatū altiorē: ſʒ ſolū quandā maturitatē q̄ cōiter in ſenib⁹ dʒ inueniri: iuẜ illud. In antiq̄s eſt ſapīa ⁊c. ⁊ ſic nō cōmendat ſe ex rectoria ſeu ꝑlatia: ſʒ ſolū ex antiq̄tate dieꝝ ꝟm quā ſuis ſermonib⁹ deberēt acq̄eſcere ⁊ ſic intelligendū eſt in ſequenti canonica. In ea. epl'a vbi đr in poſtilla: Non tāq̄ʒ man/

Additio .ij.

Qualiter intelliga(datum nouum. tur ꝙ mandatū de dilectione dei ⁊ ꝓximi nō eſt nouū: ⁊ q̄liter dʒ intelligi eſſe nouum hr̄ ſupra in additione prima. ij. ca. vide ibi.

Glo. ordi.

Incipit epiſtola tertia eiuſdem. Ca. I

a Senior gaio. Gaius fide xp̄i ſuſcepta: bon⁹ ī actib⁹: p̄dicatores et auditores vbi dī ſuſcipiebat: ⁊ de facultatib⁹ miſtrabat: ſic̄ in epl'a declaraẜ. Cōmēdat aūt hoſpitalitatē: ⁊ ne ab ea deſiſtat exēplo ⁊ īſtinctu diotrepis inuitat: diotrepes em̄ aſſerebat inutilē eē hoſpitalitatē. Videẜ gaius fuiſſe corīthi⁹. vn̄ paul⁹: Grās ago đo meo ꝙ neminē vr̄m baptiçaui niſi criſpū ⁊ gaiū. Et alibi Salutat vos gaius hoſpes me⁹: ⁊ totius eccleſie.

A

1. Cor. 1: c

Rom. 16. d

b De oīb⁹ orō. ⁊c. Sic̄ nūc abūdat tibi: ⁊ bona volūtas largiēdi indigētib⁹: ⁊ facultas opꝫm: ita ſꝑ vtutib⁹ plenā dn̄o adiuuāte vitā ducere poſſis. c Gauiſus val. Indecēs eēt: ſi deficiēte fide mō dolerē: de q̄ hacten⁹ gaudebā: ⁊ iō nō tm̄ ꝓpt ſalutē tuā: ſʒ etiā ꝓpt meā auctē īſiſte hoſpitalitati. d Maiorē ho. Jō gauiſus ſū: qꝛ horū frm veniētiū n̄ hēo maiorē grām. i. qn̄ frēs veniūt ad me ī nullo facto vl' vbo coꝝ magis gaudeo: q̄ʒ de ꝟ ꝙ annūciāt filios meos q̄s predicādo vel baptiçando genui: vitatē recte fidei ⁊ bōe opationis obſuare. e Chariſſime fi. Jō nō debes deficere ab hoſpitalitate et elemoſynis: q̄cq̄d em̄ opaɫ ī fratres fideliter. i. ſicut fidelis. i. ſic̄ decet fidelem facis nō ꝓ vana gloria: ſed fidem tuā operibus oſtendis. f Pro noīe em̄ eiuſ. Qui vere ſunt honorādi: nō em̄ ꝓ ſuis ſceleribus expulſi ſūt a patria: ſʒ ſponte ꝓfecti ſūt ꝓ nomine xp̄i ampliando: ⁊ ꝓ noīe ei⁹ patiēdo. g Nos ḡ de. Johes oīa dimiſerat: ⁊ ſe diuitibus connumerat: vt alacriores reddat et promptiores ad cōmiſerendum pauperibus. h Scripſiſſem forſitan ⁊c. Perſeuerare debes in elemoſyna qꝛ vtilitatē tātā ī ea ītelligo: ꝙ n̄ ſolū tibi: ſʒ etiā toti eccl'ie ſcripſiſſē de ꝯmēdatōe el'yne ſʒ hac nccitate dimiſi: quia diotrepes non curat nr̄am auctoritatē. diotrepes hereſiarcha illi⁹ tpis noua docēdo ꝑncipatū ſibi vſurpabat diotrepes ſpecioſe īſulſus ſiue decor īſinuās inẜpretaẜ: vt ꝑfidiam cordis etiā noīe ſignet.

B

Incipit argu. in ter. epl'aꝝ eiuſdē.

Gaiū pietatiſ cā extollit: atqʒ vt i ipā pietate maneat exhortaẜ: diotrepē impietatis et ſupbie cā obiurgat: demetrio aūt bonum teſtimōiū ꝑhibet cū frib⁹ vniūſiſ.

Explicit argumentum.

Incipit tertia epiſtola ſancti Johannis apoſtoli. Ca. I

ſ ego.

Senior gaio chariſſimo quē ego

ſ nō tꝑaliū bonoꝝ grā ſed ꝓpter eterna.

diligo in veritate. Chariſſime

a ſ hoc a dn̄o crebris p̄cibus exopto: vt quod bn̄ agis: bn̄ perficias.

de omib⁹ orōnez facio ꝓſpe te in

a ſ corpe ⁊ aīo. b ſ ꝓficit elemoſynaꝝ opibus. ſ vt ſicut aīa valeas ⁊ corpore.

gredi ⁊ valere: ſic̄ ꝓſpe agit anīa

ſ interna mentis intentio. ſ a te.

tua. Gauiſus ſū valde veniētib⁹

ſ pegrinis. a ſ vere charitati. q̄ n̄ ceſſat ab ope

frib⁹ ⁊ teſtimoniū ꝑhibētib⁹ vitā

a ſ tā ſtudio ſe reddūt teſtimoniū: q̄ʒ ſtudioſus tu es ad bene operandum.

ti tue: ſicut tu i vitate ambulas.

Maiorē hoꝝ nō habeo grām q̄ʒ

ſ ꝟm fidem. ſ vera fide.

vt filios meos audiā i vitate ambulātes. Chariſſime fideliẜ facis

ſ a q̄bus nihil expectas tꝑale.

q̄cq̄d opaɫ i frēs: ⁊ ꝟ i pegrinoſ:

ſ q̄s nō noſcis. a ſ opib⁹ miſericordie.

q̄ teſtimoniū reddideꝛt charitati

a ſ ⁊ ita exēplo tuo alij incitāẜ ad hoſpitalitatē ſ dum apud te ſunt.

tue i ꝯſpectu eccl'ie: q̄s bn̄faciēs

ſ ad alia loca ad q̄ volūt ire. a ſ i miſtris deū

deduciſ dignē đo. Pro noīe em̄

honoras. a ſ alienati a reb⁹ ꝓprijs. b ſ vt an/xietate famis cogerenẜ negare fidē. c ſ ſuis con

ei⁹ ꝓfecti ſūt: nihil accipientes ā

tribulib⁹ a ſ q̄ poſſum⁹ ſupplere īdigētiā coꝝ

gentilibus. Nōs ḡ debemus ſuſcipere hūiuſmodi: vt cooperatores ſimus veritatis. Scripſiſſem

a ſ .i. domeſticos fidei. b ſ q̄ nō ſufficim⁹ p̄dicare. a ſ predicande fidei.

Nico. de lyra

Epiſtola tertia iohis. Ca. I

a Senior gaio. Hec epl'a ſic̄ ⁊ p̄cedēs diuidiẜ ī tres ꝑtes. ſ. ſalutationē: ꝓſecutionē ⁊ cōcluſionem. ſcđa ibi: Chariſſime. tertia ibi: Multa. In p̄ma ꝑte deſcribiẜ p̄mo ꝑſona ſalutās ex etate ⁊ officio. cū đr: Senior: ſic̄ dictū ē in epl'a p̄ce. ſcđo ꝑſona ſalutata ex noīe ⁊ familiaritate. cū đr: b Gaio chariſſimo ille erat corīth⁹ ille de q̄ dic̄ paul⁹. j. Cor. j. Grās ago deo meo ꝙ neminē vr̄m baptiçaui niſi criſpū ⁊ gaiū. ⁊ de q̄ dicit Ro. xvj. Salutat vos gai⁹ hoſpes me⁹: recipiebat em̄ ⁊ ſuſtētabat p̄dicatores vbi diuini: ꝓpt qđ erat apl'o chariſſimus. tertio notaẜ affect⁹ ſalutātɫ ad ſalutatū. cū đr: c Quē ego diligo in ve. nō vbo ſolū aut līgua. d Chariſſime. ꝟ īcipit ꝓſecutio hui⁹ epl'e. in q̄ btūs iohānes p̄mo monet gaiū de ꝑſeuerātia in bono. ſcđo de declinatiōe a malo. ibi: Scripſiſſē. Circa p̄mū vt gai⁹ efficaci⁹ recipiat ſuā monitionē: p̄mo grās agit de ſuis bonis opib⁹ p̄teritɫ de p̄cās ꝓ futurɫ dicēs: Chariſſime de oīb⁹. ſ. bonis opib⁹ q̄ facis. e Orōnē fa. ꝓ. te in. ⁊ valere. i. de bono ī meliuſ ſꝑ ꝓficere. f Sic̄ ꝓſpe agit aīa tua. q. d. iſta nō ſūt opa ficta: ſic̄ ſūt hypocritaꝝ opa q̄ nō ꝓcedūt ex ꝯſcīa ⁊ intentione recta. iō ſubdiẜ: g Gauiſus ſū val. ve. fra. i. p̄dicatoribus ⁊ pegrinis fidelibus. h Et teſtimoniū ꝑhibentibus veritati tue in. fide ⁊ operibus miſericordie. i Maiorem horum non habeo gratiam: id eſt nihil mihi eſt gratioſius audire. k Qꝫ vt filios meos audiā. nō carnales: qꝛ virgo in euū ꝑmanſit: ſed ſpūales. l In veritate ambulan. ꝑ viā fidei ⁊ moꝝ. iō cōſequenter ī bono cōfirmat eū. d. m Chariſſime fideliẜ facis. erga deū ⁊ ꝓxim. n Quicq̄d. bōi. o Operaris in frēs. ꝑ baptiſmū regeneratos nobiſcū. p Et hoc in peregrinos. ſupple maxime eſt acceptum deo. Dicuntur autem hic peregrini fideles de ſuis ciuitatibus propter fidem chriſti ab incredulis eiecti. q Qui teſtimonium reddideꝛt charitati tue. quam eis exhibuiſti. r In conſpectu eccleſie. et per hoc multi moti ſunt ad ſimile faciendum exemplo tui. s Quos benefacies deducis digne deo. iungatur ſic lr̄a: Quos ſcʒ pegrinos cum ad te venerint. Deducis idē tuis elemoſynis prouides vt inde tranſeant ad alia loca. Benefacies digne deo. i. ad honorem dn̄i et ſubdiẜ ratio: t Pro noīe em̄ eius. i. ꝓ fide vnius veri dei ⁊ nō ꝓ criminibus ſuis. v Profecti ſunt. i. cōpulſi ſunt exire de locis ſuis ſpoliati bonis ꝓprijs. x Nihil accipientes a gentilibus. i. a ſuis contribulibus ⁊ ciuibuſ: vt dicit Gloſa. quia nō poſſent accipere: ſed quia illi nolebant dare vt egeſtate cōpulſi redirēt ad idolatriam gentilitatis. ⁊ cōcludit: y Nos ergo debemus ſuſcipe hmōi. cū expenſis noſtris. hoc autem dicit iohannes nō quia haberet diuitias: ſed quia de conſilio eius diuites talia faciebant: et quia bona eccleſie data pro pauperibus ip̄e diſpenſabat in epheſo: ſicut apoſtoli alij in hieruſalem. vt habetur Actɫ. iiij. z Ut cooperatores ſimus veritatis. miniſtrando neceſſaria illis qui veritatem predicant: et illis qui pro veritate fidei tribulationes et exilia ſuſtinent. a Scripſiſſem. hic conſequenter inſtruit gaium de euitatione malorum ⁊ aſſociatione bonorum. dicens: Scripſiſſem forſitan eccleſie. i. cōmunitati fidelium in tua ciuitate.

t. 93. diſ legimus

Eccleſie

Sed his

a Eccleſie. Illi eccl'ie q̄ forſitā .i. dubitatiue ē eccl'ia: ⁊ vt ꝑ obſuatiōz elemoſyne mereret̃ pfe cta fieri eccl'ia ſcpſiſſem. b Cōmoneam .i. in om niū noticiā manifeſti⁹ ar guēdo ꝑducā q̄ꝝ exem plar nuſq̄ h̃z: ſ; facit ea ⁊ noua inuenit. garriēs falſis rōnib⁹ vtēs ī nos cōfutādos: ⁊ ſic ad vos a fide retrahēdos.

Nota ſic linguas de trahentiū nr̃o vitio non debem⁹ excitare ne pere ant: ita ꝑ ſuam malitiaz excitataſ debem⁹ eq̄nimi ter tolerare: vt meritum nobis creſcat. aliq̄ñ etiā cōpeſcere ne dū de nobiſ diſſeminãt: eoꝝ q̄ audi re bona poterant corda corrūpant. c Deme trio teſti. Q̄ð bonū illū velit imitari apīt: vt imi tet̃ demetriū vt ſi'i lau de oīm poſſit ⁊ ip̄e dig nus exiſtere. d Pax tibi. Amicis grām pac' ⁊ ſalutis mādat vt veri tatis inimicos a ſalute monſtret extraneos.

Finit epiſtola tertia ſancti Johannis.

Incipit epiſtola Jude apoſtoli.

Judas. Ca. I Qui ⁊ thade⁹ ꝯ eoſdem fidei ↄruptores ſcribit q̄s petrus ⁊ iohānes in ſuis dānāt ep'lis. Inten dit aūt cōmonere fideleſ ne ↄſentiāt ꝑuerſoribus q: fidei ⁊ caſtitatis gr̃a retrahebāt. f Seruus ieſu ⁊c̃. Nō diſplicet x̄po nec diſcordat a iacobo mea predicatio. g Cōſeruat' ⁊ vo. Uo cat cōſuat: diligit filios ⁊ mēbra dei facit. h Miſericordia voƀ. Si de⁹ cepit miſereri vo bis cōdonādo delicta: ī pleat miſericordiā ſuper addēdo bōa: ducēdo ad et̃na. Si eſt recōciliatus inimicis: et̃nā pacē det factis amicis in q̄ ī nul lo ab eo diſſentiatis. i Chariſſimi. Ego qui vr̃e ſaluti ꝓuidere ha bui neceſſe (ꝓpt̃ pſeudo q̄ voƀ ſe ingerūt) ſcribē di voƀ admōitiones de vr̃a ſalute cōi .i. de fide q̄ ē tā mea ſal⁹ q̄ꝫ vr̃a et oīm fideliuz .ſ. fides q̄ ꝑ dilectionē opat̃. Ego di co faciēs oēm ſollicitudi nē ſcribēdi voƀ .i. oīa q̄ ꝑtinēt ad ſollicitū. Oro ꝓ voƀ: diſputo ꝯ ſedu ctoreſ vr̃oſ ⁊ vt voƀ ſcia tiſ prouidere ſcribo voƀ de illis

ſ appetit. ſ dominari.
a forſitan eccleſię † ſ; his qui amat primatū a b
a ſ nr̃am auctoritatē. ſ nr̃am epiſtolam.
gerere in eis diotrepes: nōn recipit nos. c
ſ q: deprauat nos: ⁊ nr̃a ſcripta. a ſ patefaciam.
b Propter hoc ſi venero cōmōneaz ei⁹ opa d e
ſ mendacia ⁊ errores aſſerentibus.
q̄ facit: verbis malignis garriēs ī nos. Et f g
a ſ vt mihi detrahit: qð hoſpitalitatem diſſuadet. b ſ ad dam nationem. c ſ quod predicat agit. h
quaſi nō ei iſtā ſufficiānt: nec̄ ip̄e ſuſcipit i
ſ indigentes. a ſ ne impendāt curam hūanitatis. b ſ tam
frēs: ⁊ eos qui ſuſcipiūt ꝓhibēt ⁊ de ēccle k l
ſuſcipiētes q̄ꝫ ſuſceptos. a ſ nō de conſortio fidelium: ſed de lo co vbi cōueniūt. ſ q̄cq̄d ille dicat tu.
ſia ēijcit. Chariſſime noli imitari malum: ſ; m
ſ quia.
qð bonum eſt. Qui bene facit ex deo eſt: q̄ n o
ſ q̄ꝫ ſuſcipiat.
c aūt male fac̄ nō videt deū. Demetrio teſti p
ſ ad eū venientibus ⁊ recedentibus. ſ a deo.
moniū reddit̃ ab oībus: et ab ip̄a veritate q r
a ſ ad cōmendationem hoſpitalitatis. b ſ illi. c ſ per alia te
ſed et nos tēſtimonium ꝑhibēmus: ⁊ nōſti s t
ſtimonia mea que probaſti vera.
ſ de cōmendatione elemoſyne ⁊ de alijs etiam.
quoniā teſtimoniū nr̃m veꝝ ē. Multa ha v x
bui ſcribere tibi ſ; nolui ꝑ atramentū ⁊ ca
lamū ſcribere tibi. Spero aūt ꝓtin⁹ te vide
a ſ meū loq̄ ad os tuū: vel ad os diotrepis obſtruendū. ſ ab il lo diotrepe ⁊ ab oīb⁹ malis ſit tibi pax.
d re ēt os ad os loq̄mur. Pax tibi. Salutāt y z
a ſ q̄ſi qð te doceo: doce alios. ſ per nomen.
te amici. Sāluta tu amicos nominatim. a b

Finit ep'la tertia ſcti Johānis apoſtoli.

Ex libro ſcti Hiero. de viris illuſtribus.

Judas frater iacobi q̄ de ſeptem canonicis eſt paruā ep'lam reliq̄t. Et q: de libro enoch qui apocri phus eſt: in ea aſſumpſit teſtimo niū a plerīſq̄ reijcit̃: tñ autoritatē: vetuſta tem iā et vſu meruit: et inter ſctās ſcriptu ras computatur.

Incipit argumentū in epiſtolam beati Judę apoſtoli.

Judas ap'ls: fratres de corrupto ribus vię veritatis ita informat: vt illicitum eſſe diſſertet de ſubiu go ſemel erutos ſeruitutiſ denuo opam ſuā officijs nouare ſeruilibus.

Finit argumentum.

Incipit Ep'la cano. Jude apoſtoli.

a ſ confitens tam verbo q̄ꝫ facto
b ſ cōmendatio perſone.
Judās ſeruus Ca. I c
ſ natura: fide: doctrina: vita.
ieſu chriſti: frater iaco d e
a ſ qui ſunt membra dei: qui deū habent patrem ⁊ patronum.
bi: his qūi ſunt in deo f
a ſ propter fidem ⁊ opera. b ſ q̄ per filium hñt acceſſum ad patrē
pr̃e dilēctis: et chriſtō g h
a ſ cōtra ꝑuerſores. b ſ ad hāc dignitatē: ad eternam gloriam.
ieſu cōnſeruatis et vō
catis. Miſericordia vobis et pax et chari i k l
tas adimpleatur. Chariſſimi omnem ſol m m

a Sed his q̄ amat .i. cupit inordiāte. b Primatū gerere in eis diotrepes. nomē eſt cuiuſdā hereſiarche q̄ vſurpa bat ſibi primatū illius eccleſie. † .42. diſ. §. hinc etiam.
c Nō recipit nos .i. ep'lam noſtram. d Propt̃ h̄ ſi venero. ad locū illum. e Cōmoneā ei⁹ opa q̄ fac̄ .i. arguā in palā ⁊ puniā. ap'li em̄ tales rebelles tra debāt aliq̄ñ ſathane ad vexādū corpalr̃ vt hr̃ .j. Cor. v. f Uerbis malignis .i. malo igne ignit' .ſ. igne ſuꝑbie ⁊ īuidie g Garriēs ī nos .i. inanit̃ ⁊ irrōnabili ter loq̄ns ꝯ nos veros x̄pi diſcipulos. h Et q̄ſi ñ ei iſta ſuf. ꝓ nimia īpietate. i Nec̄ ip̄e ſuſcipit frēs .i. pauꝑes fide les ⁊ ỽitat' p̄dicatores nō recipit hoſpi tio. k Et eos q̄ ſu. ꝓ. ſub cōmiatiōe pene ne de cetero recipiāt. l Et de ec. eijcit. ſi ꝯ ꝓhibitionē ei⁹ faciāt: iniuſtiſſi me tñ: cū opa charitat' faciāt. ꝓpter qð de iſto ⁊ ſuis ſeq̄cib⁹ ſubdit: m Cha riſſime no. imi. ma. ſ; qð bonū ē. ⁊ ſbdit̃ rō: n Qui bñ fac̄ ex dō ē. nā oē bo nū ꝓcedit ab eo. o Qui āt ma. fac̄ nō vi. deū. cognitiōe formata charitate p Demetrio teſti. reddit̃. bonū de opi b⁹ charitat'. q Ab oīb⁹. ip̄m ↄgno ſcētib⁹. r Et ab ip̄a ve. i. a deo qui ē ip̄a ỽitas. s Et nos teſti. ꝑhi. q: ex ꝑti ſum⁹. t Et noſti. ſil'r ꝑ expiētiaz. v Q̄ñ te. nr̃m veꝝ ē. q. d. iſtum debes imitari ⁊ aſſociare. diotrepē aūt et ei⁹ ſe q̄ces deuitare. x Multa habui. hic ponit̃ cōcluſio ep'le: ⁊ exponat̃ ſic̄ cōclu ſio ep'le p̄cedēt': vſq̄ ibi: y Pax ti bi. ī q̄ optat Gaio pacē internā ↄſcie: et pacē fratnā amicitie: ⁊ pacē ſuꝑnā gl'ie. z Salutāt te amici .i. fideles q̄ ſūt apð me. a Salu. tu. ami .i. fideles q̄ ſunt apð te. b Noīatim. ad maiorē cha ritatis exp̄ſſionē: q̄ ē inchoatio future fe licitat': Ad quā nos ꝑdu. q̄. v. ⁊ re. ⁊c̃.

D

Incipit ep'la Jude ap'li.

Judas ieſu x̄pi ſer. Ca. I Hic incipit ep'la btī iude ap'li: q̄ ſic̄ due p̄cedentes diuidit̃ ī tres ꝑtes .ſ. ſalu tationē: ꝓſecutionē ⁊ con cluſionē. ſcða ibi: Chariſſimi oēm. tertia ibi: Ei aūt q̄ potēs ē. In p̄ma ꝑte notifi cat̃ ꝑſona ſalutās ex noīe. cū dr̃: Judas ſcðo ex religione cū dr̃: d Seru⁹ ie ſu chriſti .i. fidelis x̄pianuſ: ⁊ ex cognoīe cū ſubditur: e Frater autez iacobi. ſic aūt fuit cognominatus: ad diſtinctio nem iude ꝓditoris. ſcðo ponuntur per ſone ſalutate cum dicitur: f His q̄ ī deo patre ſunt. fide formata charitate. g Dilect' a deo ⁊ a me ⁊ fidelib⁹ cūct' h Et x̄po ie. cō. ⁊ vo .i. x̄po ieſu aduna tis ⁊ ↄgregat': ſic̄ mēbra vniūt̃ capiti: ⁊ h̄ ꝑ vocationē ad fidē ⁊ ↄſuationē in ea dē q̄ ſunt ex gr̃a diuina. ⁊ licet vocatio ponatur h̄ poſterior ↄſeruatiōe: tñ p̄or ē tp̄e: nec ē vis in h̄ facienda: q: tranſpoſi tio noīm nō variat ſignificationē eoꝝ: tertio ponunt̃ optata bōa cū dr̃: i Mi ſericordia voƀ. pctā vr̃a relaxās. k Et pax. ↄſciam q̄etās. l Et charitaſ. deo ↄiūgēs. m Adīpleat̃ .i. celeſti gloria vbi ⁊ nō alibi charitas ꝑficit̃ n Cha riſſimi. h̄ īcipit ep'le ꝓſecutio: q̄ diuidit̃ ī duas ꝑtes: q: p̄mo iudaſ ap'ls ꝓponit intentū. ſcðo ꝓſeq̄t̃ ꝓpoſitū. ibi: Cōmo nere. Eſt aūt ꝓpoſitū ap'li ↄfirmare fide les ꝯ hereticoꝝ deceptiones. ⁊ h̄ ē qð di cit: Chariſſimi om. ſol. fa. q: paſtor dz eē ſollicit⁹ de ouib⁹. Scribendi

A